

ת"ד 8610/02/16 - מדינת ישראל נגד יעל זר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 8610-02-16 מדינת ישראל נ' זר

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעל זר

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו. כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך. בפניי הסדר טיעון "מסגרת".

הצדדים נימקו הסדר והניחו בפני מלוא תיק החקירה. עיון בתיק החקירה מעלה שיש מקום לדון בכובד ראש בשאלת רשלנות תורמת. עפ"י ממצאי הבוחן המשטרתי, למעורב שדה ראייה של 200 מטר עד למרכז הצומת ולקו העצירה כיוון הגעת הנאשמת וכן ל-100 מטר בהמשך.

אף על פי כן, המעורב מספר כי כלל לא הבחין בנאשמת עד לרגע האימפקט. המהירות המקסימלית המותרת במקום הינה 80 קמ"ש. בעדותו, (אשר תורמה ע"י עו"ד?!?) מספר המעורב על נהיגה במהירות 70-80 קמ"ש, שעה שהמדובר בנהג המתקרב לצומת, נהיגה במהירות הקרובה למהירות המרבית המותרת מהווה תרומת רשלנות. אשר לפגיעה - עפ"י תיעוד בתיק החקירה, המעורב שוחרר מבית החולים בו ביום בהמלצה למשככי כאבים בלבד בצד מעקב רופא. (אף סיווגו של תיק החקירה, שונה בעקבות ממצא זה - מקשה לקל)

טרם יבש הדיו, מעל החלטתו התקדימית של כב' השופט המחוזי בעפ"ת 20819-05-17 עאצי נגד מדינת ישראל לפיה אף במקרים שבהם יש חובת פסילה סטטוטורית של 3 חודשי פסילה - אין לקבוע באופן גורף כי הרף התחתון של מתחם הענישה הינו 3 חודשי פסילה, באשר לבית המשפט שיקול דעת לקבוע פסילה מופחתת בשל "נסיבות מיוחדות", בעניינינו לנוכח העובדה שהמדובר בפגיעה אשר כלל לא הצריכה טיפול רפואי ולאור קביעותי בדבר רשלנות תורמת, מתחם הענישה הראוי לתיק זה, נע בין 0 ל-3 חודשים. אשר לשיקולי ענישה נוספים.

לנאשמת ותק נהיגה משמעותי של 48 שנות נהיגה ועברה התעבורתי איננו מכביד. לנאשמת נסיבות אישיות מיוחדות, בעלה נכה צה"ל ל 92% נכות, עיוור בעין אחת (ממלחמת קדש), כמו כן הנאשמת אם שכולה באשר בנה, שהיה קב"ט נרצח בפיגוע. בפני הונחו ראיות, לפיהן הנאשמת מתגוררת על גבעה מבודדת הנמצאת בקרבת הישוב קרני שומרון אך אין תחבורה ציבורית במקום.

בפני הונחו מסמכים שונים, המתארים שאר נסיבותיה המשפחתיות של הנאשמת והעובדה שלצידה על הגבעה, גרה בתה האלמנה, המטפלת בילדים רבים וכן נכדתה הנשואה שהינה בת מאומצת הסובלת מתסמונת דאון, כך גם בעלה. מצב עניינים זה, מעלה משמעותית הצורך ברישיון נהיגה. יש ליתן משקל לקולא, להודאת הנאשמת באשמה, אשר חסכה הטרחת העדים לבית המשפט, בשים לב להיותם של המעורבים תושבי השטחים קשה זימונים לבית המשפט שבעתים. מצאתי לנכון לכבד הסדר הטיעון כפי רף תחתון. סוף דבר -

הריני יוצאת מנקודת הנחה שהודאת הנאשמת באשמה, אכן, מבטאת הבנת מלוא טעותה וקבלה לעתיד. משושוכנעתי כי לנאשמת רמת נזקקות גבוהה לרישיון נהיגה, יש להניח כי בשל כך, אכן תקפיד משנה הקפדה בנהיגתה.

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך ₪ 1200 או 30 ימי מאסר שתישא תמורתם.
- הקנס ישולם תוך 60 ימים.
- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 40 יום.
- ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.
- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המזכירות תודיע החלטתי לצדדים.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, בהעדר הצדדים.